

EVROPSKA KOMISIJA

Bruselj, 25.1.2012
SEC(2012) 73 final

DELOVNI DOKUMENT SLUŽB KOMISIJE

POVZETEK OCENE UČINKA

Spremni dokument

k Uredbi Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (Splošna uredba o varstvu podatkov) ter

Direktivi Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov

{COM(2012) 11 final}
{SEC(2012) 72 final}

DELOVNI DOKUMENT SLUŽB KOMISIJE

POVZETEK OCENE UČINKA

Spremni dokument

k Uredbi Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (Splošna uredba o varstvu podatkov) ter

Direktivi Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov

1. UVOD

Od sprejetja veljavnega pravnega okvira EU o varstvu podatkov leta 1995 je hiter tehnološki in poslovni razvoj prinesel nove izzive za varstvo osebnih podatkov. Obseg izmenjave in zbiranja podatkov se je izredno povečal. Tehnologija zasebnim podjetjem in javnim organom omogoča, da osebne podatke uporabljajo za svoje dejavnosti v obsegu, kakršnega še ni bilo. Posamezniki vedno bolj dajejo osebne podatke na razpolago tako javno kot globalno, pri čemer se ne zavedajo v celoti nevarnosti, ki jih to prinaša.

Ustvarjanje zaupanja v spletno okolje je ključ do gospodarskega razvoja. Zaradi pomanjkanja zaupanja potrošniki oklevajo pri spletnih nakupih in sprejemanju novih storitev, vključno s storitvami e-uprave. Če ta težava ne bo rešena, bo pomanjkanje zaupanja še naprej upočasnjevalo razvoj inovativnih uporab novih tehnologij, predstavljalo oviro za gospodarsko rast in preprečevalo javnemu sektorju, da v celoti izkoristi morebitne ugodnosti digitalizacije njegovih storitev.

Poleg tega je Lizbonska pogodba s členom 16 PDEU ustvarila novo pravno podlago za sodoben in celovit pristop k varstvu podatkov in prostemu pretoku osebnih podatkov, pri čemer zajema tudi policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah.

2. OPREDELITEV PROBLEMATIKE

Ocena učinka predstavlja in analizira tri glavna problematična področja:

2.1. Težava 1: ovire za podjetja in javne organe zaradi razdrobljenosti, pravne negotovosti in nedoslednega izvrševanja

Kljub cilju Direktive, da zagotovi enakovredno raven varstva podatkov po vsej EU, se predpisi v državah članicah med seboj še vedno precej razlikujejo. Zato se morajo upravljavci podatkov morda ukvarjati s 27 različnimi nacionalnimi zakonodajami in zahtevami v EU. Rezultat je razdrobljeno pravno okolje, ki je ustvarilo pravno negotovost in neenako varstvo posameznikov. Zaradi tega so nastali nepotrebni stroški in **upravna bremena** (ki v osnovnem scenariju znašajo do **približno 3 milijarde EUR na leto**) za podjetja, kar ima odvrčilen

učinek na podjetja, vključno z MSP, ki poslujejo na enotnem trgu in morda želijo svoje poslovanje razširiti čez mejo.

Poleg tega so sredstva in pooblastila nacionalnih organov, pristojnih za varstvo podatkov, v državah članicah precej različna. V nekaterih primerih to pomeni, da ne morejo zadovoljivo opraviti svojih nalog izvrševanja. Sodelovanje med temi organi na ravni EU – prek obstoječe svetovalne skupine (delovna skupina iz člena 29) – ne pripomore vedno k doslednemu izvrševanju in ga je prav tako treba izboljšati.

2.2. Težava 2: posamezniki težko ohranijo nadzor nad svojimi osebnimi podatki

Zaradi neuskkljenosti nacionalnih zakonodaj o varstvu podatkov in različnih pooblastil nacionalnih organov za varstvo podatkov posamezniki v nekaterih državah članicah svoje pravice težje uveljavljajo kot v drugih, zlasti v spletnem okolju.

Zaradi samega obsega podatkov, ki se dnevno izmenjujejo, in dejstva, da se pogosto ne zavedajo popolnoma, da se njihovi podatki zbirajo, so posamezniki izgubili nadzor nad svojimi podatki. Čeprav številni Evropejci menijo, da je razkrivanje osebnih podatkov vedno bolj del sodobnega življenja¹, 72 % uporabnikov interneta v Evropi še vedno skrbi, da je preko spleta zahtevanih preveč njihovih osebnih podatkov, in pogosto ne vedo, kako lahko svoje pravice uveljavljajo na spletu.

2.3. Težava 3: vrzeli in nedoslednosti pri varstvu osebnih podatkov v okviru policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah

Področje uporabe Direktive, ki temelji na pravni podlagi notranjega trga, je izrecno izključevalo policijsko in pravosodno sodelovanje v kazenskih zadevah. Okvirni sklep, sprejet leta 2008 za ureditev obdelave podatkov v okviru policijskega sodelovanja in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, odraža posebnosti „stebrne“ strukture EU pred Lizbonsko pogodbo, zanj pa so značilni **omejeno področje uporabe in razne druge vrzeli**, ki so pogosto povzročali pravno negotovost za posameznike in organe kazenskega pregona, pa tudi praktične težave pri izvajanju. Poleg tega Okvirni sklep določa številne možnosti za odstopanje od splošnih načel varstva podatkov na nacionalni ravni, zaradi česar niso usklajena. To ne predstavlja samo nevarnosti, da se tem načelom odvzame njihov namen – in s tem negativno vpliva na temeljno pravico posameznikov do varstva njihovih osebnih podatkov na tem področju – ampak preprečuje tudi neovirano izmenjavo osebnih podatkov med zadevnimi nacionalnimi organi.

3. ANALIZA SUBSIDIARNOSTI IN SORAZMERNOSTI

Ob upoštevanju opisanih težav analiza subsidiarnosti kaže na nujnost ukrepanja na ravni EU, ker:

- je pravica do varstva osebnih podatkov vsebovana v členu 8 Listine o temeljnih pravicah. Člen 16 PDEU je pravna podlaga za sprejetje pravil EU o varstvu podatkov;
- se lahko osebni podatki v vedno večji meri prenašajo čez nacionalne meje, tako notranje meje EU kot v tretje države. Poleg tega so prisotni praktični izzivi glede izvrševanja zakonodaje o varstvu podatkov ter potreba po sodelovanju med državami članicami in

¹ Glej posebno raziskavo Eurobarometra 359 – *Stališča o varstvu podatkov in elektronski identiteti v Evropski uniji (Attitudes on Data Protection and Electronic Identity in the European Union)*, junij 2011, str. 23.

njihovimi organi, ki jih je treba, da bi zagotovili potrebno doslednost in visoko raven varstva po vsej Uniji, organizirati na ravni EU;

- države članice same ne morejo zmanjšati težav na tem področju. To zlasti velja za težave, ki izhajajo iz razdrobljenosti v nacionalnih zakonodajah, ki izvajajo zakonodajni okvir EU za varstvo podatkov;
- čeprav bi bilo mogoče, da bi države članice sprejele politike, s katerimi bi zagotovile, da ta pravica ni kršena, to ob pomanjkanju skupnih pravil EU ne bi bilo doseženo na enoten način, nastale pa bi tudi omejitve čezmejnega prenosa osebnih podatkov.

Načrtovani ukrepi so sorazmerni, saj so v okviru pristojnosti Unije, kakor jih opredeljuje Pogodbi, in potrebni za zagotavljanje enotne uporabe zakonodaje EU, s čimer bo zagotovljeno učinkovito in enako varstvo temeljnih pravic posameznikov. Ukrepanje na ravni EU je nujno, da bi lahko še naprej zagotavljali verodostojnost in visoko raven varstva podatkov v globaliziranem svetu, obenem pa ohranili prosti pretok osebnih podatkov. Za pravilno delovanje notranjega trga morajo določbe zagotavljati enake pogoje za gospodarske subjekte.

4. CILJI

Trije glavni cilji politike so:

- **krepi razsežnost notranjega trga pri varstvu podatkov** z zmanjšanjem razdrobljenosti, krepi doslednosti in **poenostavitvijo** zakonodajnega okolja, s čimer bi odpravili nepotrebne stroške in **zmanjšali upravno breme**;
- **povečati učinkovitost temeljne pravice do varstva podatkov in dati posameznikom nadzor nad lastnimi podatki**;
- **povečati skladnost okvira EU za varstvo podatkov**, tudi na področju policijskega sodelovanja in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, ter pri tem v celoti upoštevati začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe.

5. MOŽNOSTI POLITIKE

5.1. Možnost 1: nezavezujoči ukrepi

Ta možnost bi v glavnem obsegala **razlagalna sporočila Komisije, tehnična podporna orodja in financiranje**, pa tudi **spodbujanje standardizacije in samourejanja**, s čimer bi okrepili praktično izvajanje veljavnih pravil s strani upravljavcev podatkov in povečali ozaveščenost posameznikov. Komisija bi predlagala **samo zelo omejene zakonodajne spremembe**, s katerimi bi pojasnila veljavne koncepte Direktive in obravnavala posebna vprašanja, ki jih ni mogoče obravnavati kako drugače. Ta možnost politike bi bila primerna samo za težavi 1 in 2.

Omejene zakonodajne spremembe bi izrecno uvedle načeli preglednosti in zmanjšanja podatkov, pa tudi pravno podlago za „zavezujoča poslovna pravila“ za mednarodne prenose.

5.2. Možnost 2: posodobljen pravni okvir

Komisija bi predložila **zakonodajne predloge za nadaljnjo uskladitev materialnih določb**, pojasnila posebne določbe in obravnavala nedoslednosti, ki bi se pojavile zaradi različnih pristopov v državah članicah. Ti predlogi bi obravnavali težavi 1 in 2, saj bi po eni strani **olajšali pretok podatkov znotraj EU in iz EU v tretje države**, po drugi strani pa **pojasnili in okrepili pravice posameznikov** (npr. pravica do dostopa, „pravica biti pozabljen“, jasnejši načini za dajanje privolitve in za obveščanje o kršitvah varnosti podatkov) **ter okrepili pristojnost – in odgovornost – upravljavcev in obdelovalcev podatkov** (npr. po potrebi z uvedbo obveznosti glede imenovanja uradnih oseb za varstvo podatkov ali izvajanja ocen učinka o varstvu podatkov). Ta možnost bi uvedla zlasti storitev „**vse na enem mestu**“ za upravljavce podatkov (tj. ena sama zakonodaja in en sam pristojni organ za varstvo podatkov). Splošne zahteve glede uradnega obveščanja bi bile poenostavljene (npr. „osnovna registracija“). Prav tako bi **okrepili neodvisnost organov za varstvo podatkov in uskladili njihova pooblastila**. Okrepljena bi bila sodelovanje in medsebojna pomoč med organi za varstvo podatkov, tudi prek „**mehanizma za skladnost**“, v katerem bi sodelovala novoustanovljeni „Evropski odbor za varstvo podatkov“ in Komisija.

Glede varstva podatkov na področju policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah (težava 3) bi Komisija predložila predloge za zamenjavo Okvirnega sklepa z **novim instrumentom z razširjenim področjem uporabe** ter obravnavala **najpomembnejše vrzeli in pomanjkljivosti**, s čimer bi okrepila pravice posameznikov in olajšala sodelovanje med organi kazenskega pregona, obenem pa upoštevala posebnosti sektorja kazenskega pregona.

5.3. Možnost 3: podrobna pravna pravila na ravni EU

Ta možnost bi vključevala večino elementov možnosti 2 in **precej podrobnejšo zakonodajo EU**, vključno s sektorsko (npr. v zdravstvenem in medicinskem sektorju), ter **centralizirano izvršno strukturo na ravni EU** (tj. vzpostavitev organa EU za varstvo podatkov). Prav tako bi vključevala odpravo splošnih zahtev glede uradnega obveščanja (razen za predhodno preverjanje tvegane obdelave), vzpostavitev vseevropske sheme potrjevanja za postopke in proizvode, skladne z varstvom podatkov, ter opredelitev usklajenih kazenskih sankcij za kršitev pravil o varstvu podatkov za vso EU. Privolitev bi bila opredeljena kot „temeljna podlaga“ za obdelavo podatkov.

Glede policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah bi poleg materialnih ukrepov iz možnosti 2 vključevala vzpostavitev podrobnih pravil za pravico posameznikov do dostopa (vedno neposredno). Vključevala bi tudi **spremembo zadevnih določb vseh veljavnih instrumentov nekdanjega tretjega stebra** za njihovo popolno uskladitev z novimi in razširjenimi usklajenimi pravili.

6. OCENA UČINKOV

6.1. Možnost politike 1: nezavezujoči ukrepi

Razlagalna sporočila Komisije glede določb Direktive ne bi bila zavezujoča in bi zato imela **samo omejen učinek na zmanjšanje pravne negotovosti in stroškov**. Več samourejanja na ravni EU bi lahko pomagalo k zagotavljanju večje pravne jasnosti za upravljavce podatkov v nekaterih sektorjih, vendar zaradi pomanjkanja temeljnega jasnega in usklajenega pravnega okvira EU **ne bi zadoščalo** za zagotavljanje učinkovite in dosledne uporabe pravil.

Kampanje ozaveščanja bi pomagale posameznikom, da bi bolje poznali svoje pravice do varstva podatkov in bolje razumeli praktične načine za njihovo izvajanje. Vendar pa to **ne bi zadoščalo**, da bi posamezniki lahko preverili svoje pravice, kadar take pravice niso jasno opredeljene v zakonodaji. **Zakonodajna pojasnila** glede načel preglednosti, zmanjšanja količine podatkov, ustreznosti in zavezujočih poslovnih pravil bi povečala usklajenost in pravno varnost za posameznike in podjetja.

V zvezi z izvrševanjem sporočila Komisije ne bi odpravila nasprotovanja držav članic spremembam nacionalnih pravil, ki bi pripomogle k večji neodvisnosti in usklajenim pooblastilom organov za varstvo podatkov. Okrepljeno sodelovanje z delovno skupino iz člena 29 in izmenjave med organi za varstvo podatkov bi imeli pozitiven učinek na doslednejše izvrševanje pravil; vendar pa bi **razhajanja v nacionalnih zakonodajah in njihovih razlagah še naprej omejevala učinek izboljšane sodelovanja med organi za varstvo podatkov**.

Pričakovani **finančni in gospodarski učinki te možnosti politike so omejeni** in ugotovljene težave bi v veliki meri ostale nerešene.

6.2. Možnost politike 2: posodobljen pravni okvir

Pravna negotovost za zasebna podjetja in javne organe **bo precej manjša**. Zaradi manjših razlik med razlagami ter izvedbenih ukrepov in/ali delegiranih aktov Komisije bodo sporne določbe pojasnjene, doslednost pa večja.

Zamenjava splošnega uradnega obveščanja o postopkih obdelave podatkov s poenostavljenim **usklajenim sistemom „registracije“**, pri čemer bodo ohranjena predhodna preverjanja za občutljive podatke in tvegane obdelave, bo upravljavce podatkov rešila obveznosti, ki je trenutno uvedena na različne načine. Krepitev odgovornosti upravljavcev podatkov in obdelovalcev podatkov z uvedbo – v določenih primerih ter z jasno opredeljenimi in usmerjenimi merili – uradnih oseb za varstvo podatkov in ocen učinka o varstvu podatkov ter uvedbo načela vgrajenega varstva podatkov bo prinesla enostavnejše načine za zagotavljanje in dokazovanje skladnosti.

Pojasnjena in poenostavljena pravila, ki bodo uvedena z določitvijo ene same zakonodaje, veljavne v vsej EU, in vzpostavitev storitve „vse na enem mestu“ za nadzor varstva podatkov, bodo okrepila notranji trg, tudi z odpravo razlik v upravnih formalnostih organov za varstvo podatkov. To bo omogočilo **skupni prihranek**, ob upoštevanju samo upravnega bremena, v višini približno **2,3 milijarde EUR** na leto.

K doslednosti izvrševanja bodo pripomogle tudi krepitev in uskladitev pooblastil organov za varstvo podatkov, vzpostavitev trdnega mehanizma za sodelovanje in medsebojno pomoč v primerih z razsežnostjo EU ter uskladitev upravnih sankcij za kršitve.

Usklajena obveznost glede obveščanja o kršitvah varnosti podatkov, ki velja za vso EU, bo bolje zaščitila posameznike, zagotovila doslednost v sektorjih in preprečila konkurenčne neenakosti.

Pravice posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, in nadzor posameznikov nad lastnimi podatki bi bili precej okrepljeni z uvedbo novih pravic ter izboljšanjem in nadaljnjo pojasnitvijo že obstoječih pravic. Otroci bodo imeli korist od ukrepov, posebej namenjenih njihovi ranljivosti. Združenja bodo lahko v večji meri podpirala posameznike, na

katere se nanašajo osebni podatki, pri izvrševanju njihovih pravic, tudi v postopkih pred sodišči.

Uporaba splošnih načel varstva podatkov na področju policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah bi povečala splošno skladnost okvira EU za varstvo podatkov, obenem pa upoštevala posebnosti kazenskega pregona. Pravice posameznikov bi bile zlasti okrepljene z razširitvijo področja uporabe pravil o varstvu podatkov na tem področju na nacionalni ravni, določitev pogojev za zagotavljanje pravice do dostopa in zagotovitev strožjih pravil o omejitvi namena.

Kar se tiče **finančnega in gospodarskega učinka**, obveznost za večje gospodarske subjekte (več kot 250 zaposlenih) glede imenovanja uradne osebe za varstvo podatkov ne bi **ustvarila nesorazmernih stroškov**, saj so uradne osebe za varstvo podatkov v teh podjetjih pogosto že zaposlene. Stroški za skladnost bi znašali do 320 milijonov EUR na leto. Obveznost bi veljala za najmanjši potreben del upravljavcev podatkov, saj bi bila MSP praviloma izključena iz te obveznosti, razen če njihovi postopki obdelave podatkov predstavljajo znatna tveganja za varstvo podatkov. Javni organi bi lahko ob upoštevanju svoje organizacijske strukture imenovali eno samo uradno osebo za varstvo podatkov za več subjektov (npr. več podružnic, oddelkov, uradov).

Poenostavitev pravil za mednarodne prenose (na primer z razširitvijo področja uporabe „zavezujočih poslovnih pravil“) bi prav tako pozitivno vplivala na mednarodno konkurenčnost podjetij EU.

Krepitev neodvisnosti in pooblastil organov za varstvo podatkov, skupaj z obveznostjo držav članic, da jim zagotovijo zadostna sredstva, bi pomenila dodatne stroške za javne organe, ki trenutno nimajo ustreznih pooblastil in zadostnih sredstev.

Novi mehanizem za sodelovanje in medsebojno pomoč med organi za varstvo podatkov bi prav tako pomenil dodatne stroške za nacionalne organe za varstvo podatkov in Evropskega nadzornika za varstvo podatkov. Na primer, zaradi dodatnih nalog Evropskega nadzornika za varstvo podatkov, tj. zagotovitev sekretariata Evropskega odbora za varstvo podatkov, ki bo nadomestil delovno skupino iz člena 29, in zlasti sodelovanja v mehanizmu za skladnost bo treba verjetno njegova trenutna sredstva v povprečju povečati za dodatne 3 milijone EUR na leto za prvih šest let, vključno s sredstvi za 10 dodatnih človeških virov.

6.3. Možnost politike 3: podrobna pravna pravila na ravni EU

Dodatne, podrobneje opredeljene pravne določbe, vključno s sektorskimi, ki presegajo ukrepe, predvidene v možnosti 2, bi prinesle **največjo možno zmanjšanje razlik med državami članicami**. Vendar pa za države članice morda niso dovolj prožne, da bi upoštevale nacionalne posebnosti.

Popolna odprava uradnega obveščanja – razen v primerih predhodnih preverjanj – bi precej poenostavila zakonodajno okolje in zmanjšala upravno breme.

Ustanovitev agencije EU za varstvo podatkov bi močno pripomogla k **večji doslednosti izvrševanja** in rešila neskladnosti v primerih z jasno razsežnostjo EU, vendar bi lahko bila pooblastila take agencije EU v okviru zakonodaje EU prevelika. To bi pomenilo precejšnje stroške za proračun EU. Usklajene kazenske sankcije bi prav tako okrepile dosledno izvrševanje, vendar bi jim države članice najverjetneje prav tako nasprotovale.

Pravice posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, vključno s pravicami otrok, bi bile nadalje okrepljene, na primer z razširitvijo opredelitve občutljivih podatkov, ki bi tako obsegala podatke otrok, biometrične podatke in finančne podatke. Uvedba pravice do „skupinske tožbe“ bi lahko omogočila kar največje učinke uveljavljanja pravic pred sodiščem. Usklajevanje ravni sankcij, vključno s kazenskimi, na ravni EU naj bi zagotovilo dodatno krepitev pravic posameznika.

Izrecne spremembe vseh instrumentov, ki splošna pravila o varstvu podatkov razširjajo na področje policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, bi imele pozitiven učinek na skladnost in doslednost pravil na tem področju ter na krepitev pravic posameznika. Vendar pa bi države članice tako temeljitemu pristopu nasprotovale, politično pa bi ga bilo težko uresničiti.

7. PRIMERJAVA MOŽNOSTI

Možnost politike 1 bi prinesla nizko raven skladnosti in upravnih stroškov, zlasti za zasebne upravljavce podatkov, saj bi večino dodatnih stroškov prevzeli nacionalni javni organi in javni organi EU. Hkrati bi samo **delno pripomogla k reševanju ugotovljenih težav in doseganju ciljev politike**.

Kar se tiče politične izvedljivosti, čeprav predlogi niso sporni, bi tej možnosti politike zainteresirane strani verjetno nasprotovale zaradi njenega omejenega področja uporabe in učinka na težave ter je ne bi štejele za dovolj ambiciozno.

Možnost politike 2 bo pripomogla k **precej manjši razdrobljenosti in pravni negotovosti**. Po pričakovanjih naj bi bil njen učinek pri reševanju ugotovljenih težav in doseganju ciljev politike precej večji. Ravnesje med skladnostjo in upravnimi **stroški, povezanimi s to možnostjo politike, naj bi bilo ob upoštevanju koristi in prihrankov pri upravnem bremenu v višini približno 2,3 milijarde EUR na leto razumno, kar bo zelo pomembno za podjetja**. Ta možnost bo zagotovila boljše in doslednejše izvrševanje na splošno. Odprava uradnega obveščanja zaradi močno poenostavljenega „sistema osnovne registracije“ bi poenostavila tudi zakonodajno okolje in zmanjšala upravno breme.

Kar zadeva odobravanje zainteresiranih strani, bi gospodarski subjekti in javni organi to možnost na splošno pozitivno sprejeli, saj bi na splošno zmanjšala njihove stroške usklajevanja, zlasti tiste, povezane z veljavnim razdrobljenim sistemom. Krepitev pravic do varstva podatkov bi pozdravila skupnost za varstvo podatkov in zlasti organi za varstvo podatkov. Glede tretjega splošnega cilja bi ta možnost prispevala k doseganju ciljev glede zagotavljanja **večje skladnosti in doslednosti pravil o varstvu podatkov na področju policijskega sodelovanja in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah**, saj bi razveljavila Okvirni sklep in ga posodobila glede na nove naloge EU iz Lizbonske pogodbe, s čimer bi odpravila njegove vrzeli, zlasti z razširitvijo njegovega področja uporabe na obdelavo na nacionalni ravni.

Možnost politike 3 vključuje večino ukrepov iz možnosti politike 2, v več vidikih pa je bolj obsežna. Zato bi imela **velik in pozitiven učinek tako na zmanjšanje stroškov, povezanih s pravno razdrobljenostjo, kot na krepitev pravic posameznikov**. Poleg tega bi povečala skladnost in doslednost pravil o varstvu podatkov iz nekdanjega tretjega stebra in v tem okviru zvišala standarde varstva podatkov. Vendar pa so z nekaterimi ukrepi v okviru te možnosti povezani **izredno visoki stroški usklajevanja, ali pa jim bodo verjetno močno**

nasprotovale zainteresirane strani. Poleg tega bi bila sočasna sprememba vseh instrumentov nekdanjega tretjega stebra zelo zahtevna in politično sporna.

Najprimernejša možnost:

Najprimernejša možnost je možnost 2, skupaj z:

- odpravo obveznosti glede uradnega obveščanja iz možnosti 3 in
- nekaterimi nezavezujočimi ukrepi iz možnosti 1: spodbujanje tehnologij za boljše varovanje zasebnosti, shem potrjevanja in dejavnosti ozaveščanja.

Najprimernejša možnost je možnost, za katero je najbolj verjetno, da bo izpolnila cilje politike brez čezmernih stroškov usklajevanja in z znatnim zmanjšanjem upravnega bremena.

Okrepljena pravila o varstvu podatkov naj bi prinesla nekaj dodatnih stroškov usklajevanja, zlasti za upravljavce, ki izvajajo tvegane postopke obdelave podatkov. Vendar pa lahko trden sistem za varstvo podatkov prinese konkurenčno prednost za gospodarstvo EU, saj lahko višja raven varstva ter pričakovano manjše število incidentov in kršitev varnosti podatkov povečata zaupanje potrošnikov. Zahteva za podjetja, da sprejmejo visoke standarde varstva podatkov, lahko prav tako prinese dolgoročne izboljšave za evropska podjetja, ki bi lahko postala vodilna v svetu na področju tehnologij za boljše varovanje zasebnosti ali rešitev vgrajene zasebnosti, kar bi v Evropsko unijo pritegnilo podjetja, delovna mesta in kapital.

Poleg tega bo večja usklajenost podjetjem, ki poslujejo na notranjem trgu EU, prinesla enostavnejšo in cenejšo čezmejno obdelavo osebnih podatkov. To naj bi zagotovilo precejšnje spodbude za taka podjetja, da svoje poslovanje razširijo čez mejo in izkoristijo ugodnosti notranjega trga, kar ugodno vpliva na potrošnike in evropsko gospodarstvo kot celoto.

Najprimernejša možnost vključuje uravnoteženo rešitev tudi v zvezi s težavo 3, saj krepi pravice posameznikov, odpravlja vrzeli in zmanjšuje nedoslednosti v zvezi z varstvom podatkov na področju policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, obenem pa spodbuja sodelovanje na področju kazenskega pregona ter upošteva posebnosti sektorja in njegove operativne potrebe.

8. SPREMLJANJE IN OCENJEVANJE

Spremljanje in ocenjevanje učinka najprimernejše možnosti bo osredotočeno na elemente, kot so uporaba novih instrumentov, uvedenih z reformo, pooblastila in sredstva nacionalnih organov za varstvo podatkov, sankcije, izrečene za kršitev zakonodaje o varstvu podatkov, čas in stroški, ki jih upravljavci podatkov porabijo za usklajevanje, ter razvoj zaupanja posameznikov v varstvo njihovih osebnih podatkov v spletnem okolju.